

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **ANMA, spol. s r. o.**, IČ: 43001475, se sídlem W.Churchilla 2, Praha 3, zastoupeného Mgr. et Mgr. Patrikem Tauerem, advokátem se sídlem Vinohradská 126, Praha 3, proti žalované: **Městská část Praha 8**, se sídlem Zenklova 35, Praha 8 - Libeň, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované ve věci žádosti žalobce ze dne 25.5.2011 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999Sb., ve znění pozdějších předpisů, vztahující se ke stavbě světelné obrazovky na pozemku parc.č. 882/3, k.ú. Karlín,

t a k t o:

I. Žaloba se o d m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 21.6.2012 domáhal, aby soud vydal rozsudek, jímž žalované uloží povinnost „rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 25.5.2011 procesně konformním a přezkoumatelným způsobem v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a judikaturou Městského soudu v Praze sp. zn. 33 Ca 80/2000 a Krajského soudu Hradec Králové sp. zn. 31 Ca 189/2000, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku“.

V předmětné věci žalobce požádal žalovanou podáním ze dne 25.5.2011 podle zákona č. 106/1999Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) o informace vztahující se ke stavbě světelné obrazovky na pozemku p.č. 882/3, v k.ú. Karlín.

Na tuto žádost reagovala žalovaná podáním ze dne 7.6.2011, a protože toto nebylo v souladu s dikcí informačního zákona, podáním ze dne 27.6.2011 mu poskytla „další informace“. Proti tomuto postupu podal žalobce opravný prostředek dne 1.7.2011, k němuž zaslala žalovaná svou reakci dne 14.7.2011. K opravnému prostředku bylo rozhodnutí žalované poprvé odvolacím orgánem dne 7.9.2011 zrušeno a vráceno.

Dne 26.9.2011 žalovaná žádost žalobce částečně odmítla. K opravnému prostředku žalobce ze dne 29.9.2011 odvolací orgán toto rozhodnutí žalované dne 13.10.2011 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Dne 10.11.2011 žalovaná žádost žalobce znovu částečně odmítla. K opravnému prostředku žalobce ze dne 11.11.2011 odvolací orgán toto rozhodnutí žalované dne 13.12.2011 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Dne 6.1.2012 žalovaná žalobci zaslala „začerněnou“ nájemní smlouvu a důvodovou zprávu, k opravnému prostředku žalobce ze dne 19.1.2012 odvolací orgán toto rozhodnutí

žalované dne 20.2.2012 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení s podrobnou specifikací, co má v dalším řízení učinit.

Dne 9.3.2012 žalovaná žádost žalobce bez dalšího opětovně částečně odmítla. K opravnému prostředku žalobce ze dne 14.3.2012 odvolací orgán toto rozhodnutí žalované dne 10.4.2012 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Dne 26.4.2012 žalovaná žádost žalobce opětovně částečně odmítla. K opravnému prostředku žalobce ze dne 27.4.2012 odvolací orgán toto rozhodnutí žalované dne 30.5.2012 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení s konstatováním, že žalovaná opakovaně nerespektuje závaznou judikaturu Nejvyššího správního soudu.

Žalobce si je vědom, že před podáním žaloby musí vyčerpat všechny procesní prostředky (což již 7x učinil podáním opravného prostředku k odvolacímu orgánu), a žalovaný orgán musí zůstat nečinný. Žalovaná však v tomto případě úmyslně vydává nepřezkoumatelná rozhodnutí s jediným cílem – nevydat požadované doklady. Proto je přesvědčen, že nečinnost je v tomto případě třeba ztotožnit s úmyslným pohrdáním právním řádem, v důsledku čehož jeho žádost nebyla dodnes ani po roce věcně vyřešena. V tomto kontextu pak odkazuje i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudek 2 Ans 4/2007, který za procesní prostředek ochrany definuje takový prostředek, jímž je možné dosáhnout nápravy. Vzhledem k opakovanému postupu žalované proto navrhuje specifikovaný petit, protože jinak by žalovaná vydala další nepřezkoumatelná rozhodnutí.

O podané žalobě soud uvažil následovně:

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a/ zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle § 79 odst. 1 ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Ve smyslu uvedeného ustanovení je aktivní legitimace k žalobě dána až poté, co žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti. Sám žalobce je si této podmínky řízení podle § 79 s.ř.s. vědom, má však za to, že v daném případě již tak 7x, resp. 6x podáním odvolání učinil a protože žalovaná nadále ve věci samé vydává nepřezkoumatelná rozhodnutí, domnívá se, že je možné, aby soud v řízení o této žalobě jí uložil nejen vydat rozhodnutí ve věci, ale ji i zavázal k tomu vydat rozhodnutí v souladu se zákonem co do jeho obsahu.

Soud nemohl žalobu projednat, neboť žalobce nevyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti žalované. Dříve podaná odvolání, i když opakovaná a úspěšná, nelze podle soudu shledat prostředkem na ochranu proti nečinnosti před správním orgánem, který má na mysli ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. Rovněž tak nelze pod pojmem nečinnost ve smyslu ust. § 79 s.ř.s. rozumět činnost správního orgánu, která však podle žalobce není prováděna v souladu se

zákonem, tedy případ, kdy je rozhodováno v meritu věci (vydáváno rozhodnutí o žádosti), ale nikoli v souladu se zákonem. Soud je podle ust. § 81 odst. 2 s.ř.s také nadán toliko k tomu, aby, *je-li návrh důvodný, uložil rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon*, a není tak oprávněn zavázat správní orgán co do obsahu rozhodnutí, jak se žalobce domáhá. Institut žaloby na ochranu proti nečinnosti tak slouží „pouze“ k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, nikoli k ochraně proti nezákonnému rozhodování správního orgánu. To ostatně vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Ans 4/2007-53, na který sám žalobce odkazuje, z něhož však žalobce vytrhuje toliko část věty bez souvislosti s ostatním kontextem celého odstavce na str. 57 tohoto rozsudku, počínajícího slovy „Podmínka daná v ust. § 79 odst. 1 s.ř.s....“ V daném případě, jak z přednesu žaloby plyne, žalovaná ve věci rozhodnutí vydávala, ale nerespektovala závazný názor nadřízeného orgánu. Poslední vydané rozhodnutí nadřízeným orgánem ze dne 30.5.2012 žalovanou opět zavázalo k vydání rozhodnutí o žádosti v souladu s vysloveným závazným názorem v něm uvedeným, žaloba na ochranu proti nečinnosti byla podána 21.6.2012. Uplynula-li marně lhůta k vydání navazujícího rozhodnutí žalované před podáním žaloby, bylo nutné vyčerpat prostředky proti nečinnosti, které zákon připouští. Žaloba na ochranu proti nečinnosti, jak předně uvedeno, není a nemůže být prostředkem, jak dosáhnout nápravy, kterou žalobce fakticky požaduje, tzn. toho, aby soud zavázal žalovanou vydat rozhodnutí takového obsahu, které by již odpovídalo závěrům vysloveným v judikatuře po věcné stránce, čili bylo věcně správné a zákonné. Takový postup institut žaloby na ochranu proti nečinnosti nepředpokládá, soud by tím musel nahrazovat činnost správního úřadu.

V daném případě zákon o svobodném přístupu k informacím v ustanovení § 16a odst. 1 a násl. stanoví, že lze na postup při vyřizování žádosti o informace podat stížnost, a to v případech mj. kdy žadateli (b) po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebo (c) byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li stížnost podána ústně a nelze-li ji ihned vyřídit, sepíše o ní povinný subjekt písemný záznam. Stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení podle § 6, § 14 odst. 5 písm. c) nebo § 17 odst. 3, nebo uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7. O stížnosti rozhoduje nadřízený orgán. Povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Podle odst. 6 nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že a) postup povinného subjektu potvrdí, b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti. Nadřízený orgán o stížnosti rozhodne do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena. (K postupu podle § 16a odst. 6 písm.c) zákona o svobodném přístupu k informacím soud nad rámec doplňuje, že v daném případě nelze tento postup použít, neboť z posledního rozhodnutí o odvolání vydaného nadřízeným orgánem vyplývá, že požadované informace se vztahovaly k samostatné působnosti městské části, proto také nadřízený orgán nemohl ani sám změnit dle § 90 odst. 1 písm.c) správního řádu rozhodnutí žalované).

Z uvedených ustanovení však vyplývá, že zákon o svobodném přístupu k informacím má speciální prostředek na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (oproti obecnému ust. § 80 správního řádu), který je nutno před podáním žaloby bezvýsledně vyčerpat, a to stížnost dle § 16a. Žalobce v daném případě před podáním žaloby dle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. nesplnil podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti.

S ohledem na výše uvedené tak soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. podanou žalobu odmítnout, neboť v projednávané věci není splněna podmínka řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu spočívající v bezvýsledném vyčerpání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, v tomto případě tedy stížnosti podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8.srpna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu